

Paatale sin fulde Tilslutning. Det maa kræves, at de Folk, der rejser paa Statens Regning, ikke i den Grad, som Tilfældet her har været, er ligegyldige for, hvad Udgifterne bliver. I Landstinget har Indenrigsministeren oplyst, at han, saa snart han ved Revisorernes Anmærkning var blevet gjort opmærksom paa det paa-klagede Forhold, har givet Ordre til, at sligt ikke maa finde Sted i Fremtiden. Jeg vil henstille til de øvrige Ministre, at de ogsaa vaager over, at de Folk, der rejser for dem, ikke misbruger Statens Penge til dyre Befordringsmidler, hvor der kan anvendes Befordringsmidler, som andre Mennesker maa benytte under lignende Forhold.

Der er dernæst § 18 A. IV. B. 2. k. Her er igen et af de Tilfælde, hvor en Besparelse paa en Bevilling — det drejer sig om 577 Kr. paa Tilskud til Elever ved private Mellem- og Realklasser — er overført til næste Aar, uden at der er søgt Efterbevilling paa Tillægsbevillingsloven. En saadan Efterbevilling burde selvfølgelig være søgt.

Jeg kommer dernæst til § 23, der omhandler Forrentning af og Omkostninger ved Statsgælden. Her har Revisorerne gentaget et Krav, der har været stillet ved flere Aars Regnskaber, om at faa Oplysninger om de Forpligtelser og de Udgifter, som kan paaføres Statskassen i Anledning af de Hæftelser, den har paataget sig overfor forskellige Institutioner og Personer. Finansministeren har ikke fundet det betimeligt at imødekomme Revisorernes Krav herom i Aar. Der har været foretaget et forberedende Arbejde i saa Henseende i Ministerierne, men man er endnu ikke naaet til at give de ønskede Besvarelser, og Finansministeren har oppe i Landstinget udtalt, at han ogsaa er betænkelig ved at give saadanne Oplysninger, da de kunne misforstaas, maaske ikke saa meget her i Landet som andetsteds, idet de Beløb, det drejer sig om, kan være ret betydelige, uden at der i Virkeligheden er nogen stor Risiko for Staten forbundet dermed.

Dermed har jeg i det væsentlige gennemgaaet de Anmærkninger, jeg mener, der er Anledning til at dvæle ved, og skal i Overensstemmelse med Statsrevisionen og med Landstingsudvalget paa Folketingets Udvalgs Vegne indstille, at Statsregnskabet for 1914—15 godkendes. Statsrevisorerne har i Aar ligesom tidligere gennemgaaet Regnskaberne for Aands-

svageanstalterne og for „Himmelbjerggaarden“ og har ikke fundet noget at bemærke til disse Regnskaber.

Finansministeren (Brandes): Overfor den ærede Ordførers (N. C. Christensen) omhyggelige Gennemgang af de Poster, som Statsrevisorerne har fundet Anledning til at gøre Udsættelse eller Indsigelse ved, og overfor Udvalgets Behandling heraf skal jeg kun bemærke, at jeg med Hensyn til mit eget Budget maa henholde mig til mine Udtalelser i Landstinget om de paagældende Forhold, særlig med Hensyn til Departementssportslernes Opgørelse. Det glæder mig, at den ærede Ordfører, saa vidt jeg forstod, tiltræder den Betragtning, jeg har gjort gældende med Hensyn til Statens Forpligtelser som Garant og Kautionist, og finder ikke Grund til at komme udførligt ind derpaa. Jeg havde det Indtryk, at man i Landstinget kunde slutte sig til min Betragtning, og det kan kun fornøje mig ved den ærede Ordførers Udtalelser her at faa det Indtryk, at ogsaa Folketinget er enigt med mig deri.

Forsvarsministeren (P. Munch): Den ærede Ordfører gjorde opmærksom paa de Bemærkninger, Statsrevisionen har gjort med Hensyn til Usserød Klædefabrik og Krudtværket. Jeg har allerede i Landstinget fremhævet, at de paagældende Bemærkninger beroede paa en Misforstaaelse, idet Statsrevisionen er gaaet ud fra, at der ikke er søgt Efterbevilling, medens en saadan Efterbevilling i Virkeligheden er søgt, idet den indgaar i det samlede Beløb til Sikringsstyrkeudgifterne. Den samme Tilstand vil i den Henseende fremkomme paa det følgende Statsregnskab, men paa den Tillægsbevillingslov, som nu fremkommer, vil man i Fremtiden ved en Anmærkning paa de to Institutioners Budget kunne gøre opmærksom paa Forholdet, og Misforstaaelse vil da kunne undgaaes.

Hermed sluttede Forhandlingene.

Udvalgets Indstilling, saalydende:
„Statsregnskabet for 1914—15 godkendes“

vedtoges uden Afstemning.

Sagens Overgang til anden (sidste) Behandling
vedtoges uden Afstemning.